Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2026)0056

Četri pret Ukrainu vērstā Krievijas agresijas kara gadi un Eiropas ieguldījums, cenšoties panākt taisnīgu mieru un noturīgu drošību Ukrainā

Eiropas Parlamenta 2026. gada 24. februāra rezolūcija par četriem pret Ukrainu vērstā Krievijas agresijas kara gadiem un Eiropas ieguldījumu, cenšoties panākt taisnīgu mieru un noturīgu drošību Ukrainā (2026/2599(RSP))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ukrainu un Krieviju,

– ņemot vērā Reglamenta 167. panta 2. punktu un 136. panta 4. punktu,

A. tā kā pirms četriem gadiem, 2022. gada 24. februārī, Krievijas Federācija uzsāka brutālu, neprovocētu, netaisnīgu un nelikumīgu agresijas karu pret Ukrainu; tā kā Krievijas agresija pret Ukrainu sākās 2014. gadā ar Donbasa reģiona daļēju okupāciju un Krimas aneksiju;

B. tā kā, neraugoties uz plašu starptautisku nosodījumu un nepieredzētām sankcijām, Krievija pastiprina kara centienus, mērķtiecīgi uzbrūkot kritiski svarīgai enerģētikas infrastruktūrai, dzīvojamām ēkām un civilai infrastruktūrai; tā kā miljoniem cilvēku Ukrainā cenšas pārciest ziemas salu apstākļos, kad ir ierobežota elektrības, apkures un tekoša ūdens pieejamība; tā kā Krievijas pēdējo četru gadu laikā nodarītais kaitējums videi ir postoši ietekmējis arī Ukrainas dabas resursus un kritiski svarīgās ekosistēmas, kā arī tās iedzīvotāju veselību, iztikas līdzekļus un drošību;

C. tā kā Irāna, Ziemeļkoreja un Baltkrievija ir veikušas ievērojamas ieroču un munīcijas piegādes Krievijai, savukārt Baltkrievija ir atļāvusi Krievijai izmantot tās teritoriju, lai uzbruktu Ukrainai, un tas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām ir uzskatāms par agresijas aktu; tā kā Ķīna ar savu ekonomisko un aizsardzības rūpniecības atbalstu ir kļuvusi par vienu no galvenajiem Krievijas kara centienu veicinātājiem; tā kā tūkstošiem Kubas un citu ārvalstu

valstspiederīgo karo kopā ar Krievijas karaspēku Ukrainā; tā kā tiek ziņots, ka Krievijas pusē karo vairāk nekā 1400 algotņu un brīvprātīgo no 36 Āfrikas valstīm;

D. tā kā Vāgnera grupa un tās pēctecīgās vienības ir sistemātiski veikušas spīdzināšanu un prettiesisku nogalināšanu, izmantojušas seksuālu vardarbību kā kara ieroci un veikušas destabilizācijas operācijas visā Ukrainā; tā kā ES sankcijas pret personām un vienībām, kas saistītas ar Vāgnera grupu, joprojām nav pietiekamas, lai sauktu pie atbildības vervētājus, kaujiniekus un atbalstītājus, kuriem pašreizējie pasākumi neparedz krimināls odus;

E. tā kā Ukraina un starptautiskās struktūras ir dokumentējušas simtiem gadījumu, kad Krievijas spēki ir nogalinājuši Ukrainas karagūstekņus; tā kā šāda nogalināšana ir nopietns starptautisko tiesību un cilvēktiesību pārkāpums un saskaņā ar Ženēvas konvencijām un Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtiem skaidri atzīta par kara noziegumu;

F. tā kā Krievija ir atkārtoti iesaistījusies hibrīdkara darbībās visā ES, tostarp izmantojot kiberuzbrukumus, dezinformācijas kampaņas un iejaukšanos vēlēšanās, kā arī militārās provokācijās, tostarp gaisa telpas pārkāpumos, ko veic iznīcinātāji un tāldarbības trieciendroni;

G. tā kā Krievijas agresijas karš pret Ukrainu ir nopietni apdraudējis Eiropas un pasaules drošību un ir daļa no plašākas imperiālistiskas un ekspansionistiskas programmas; tā kā miera nolīgumam būs jābalstās uz uzticamām, stingrām drošības garantijām, lai nepieļautu jebkādu atkārtotu Krievijas agresiju un nekavējoties vērstos pret to;

H. tā kā vismaz 20 000 un, iespējams, līdz pat 35 000 Ukrainas bērnu ir piespiedu kārtā deportēti uz Krieviju un Baltkrieviju vai aizturēti uz laiku okupētajās Ukrainas teritorijās;

I. tā kā Krievijas Aizsardzības ministrijas Militārā policija, Federālais drošības dienests un Federālais sodu izpildes dienests apcietinājumā bez saziņas iespējām tur nenoteiktu skaitu Ukrainas karagūstekņu un civiliedzīvotāju un Ukrainas cilvēktiesību organizācijas lēš, ka līdz pat 16 000 Ukrainas civiliedzīvotāju ir nelikumīgi atņemta brīvība;

J. tā kā dažas ES dalībvalstis joprojām ik mēnesi maksā Krievijai par fosilā kurināmā piegādēm, 2025. gada decembrī vien iztērējot 1,3 miljardus EUR Krievijas fosilā kurināmā iegādei; tā kā ES joprojām ir lielākā Krievijas sašķidrinātās dabasgāzes *(LNG)* un cauruļvadu gāzes pircēja, iegādājoties gandrīz pusi (49 %) no Krievijas kopējā *LNG* eksporta un 35 % no Krievijas cauruļvadu gāzes eksporta,

1. godina to tūkstošiem cilvēku piemiņu, kuri Krievijas agresijas kara četros gados ziedojuši dzīvību par brīvu un demokrātisku Ukrainu un aizstāvējuši mūsu kopīgās Eiropas vērtības; uzsver, ka Ukrainas izturība joprojām ir paliekošs apliecinājums demokrātijas spēkam sadursmē ar tirāniju; vēlreiz apliecina savu nelokāmo solidaritāti ar

Ukrainas tautu un atbalstu Ukrainas neatkarībai, suverenitātei un teritoriālajai integritātei tās starptautiski atzītajās robežās; atkārtoti apliecina pilnīgu atbalstu taisnīgam, visaptverošam un ilgstošam mieram Ukrainā, kura pamatā būtu Ukrainas noteikti un tās tautai pieņemami noteikumi; stingri uzsver Ukrainas neatņemamās tiesības uz pašaizsardzību saskaņā ar ANO Statūtu 51. pantu; vēlreiz pauž stingru pārliecību, ka Krievijas agresijai jābeidzas ar neveiksmi un Ukrainai ir jāuzvar;

2. uzsver, ka Krievijas nelikumīgais, neizprovocētais un nepamatotais agresijas karš pret Ukrainu ir klajš starptautisko tiesību un ANO Statūtu pārkāpums un vēl nepieredzēts uzbrukums Eiropas drošības arhitektūrai; uzsver, ka Krievija, tās vadība un sabiedrotie, piemēram, Baltkrievijas režīms, ir pilnībā atbildīgi par karu, kara noziegumiem un agresijas noziegumu, un aicina tos saukt pie pilnīgas atbildības;

3. vēlreiz visstingrākajā veidā nosoda Krievijas brutālo agresijas karu pret Ukrainu, kā arī Ziemeļkorejas un Irānas iesaistīšanos; atkārtoti pieprasa, lai Krievija un tās pastarpinātie spēki nekavējoties, pilnībā un bez nosacījumiem izbeidz visas militārās darbības Ukrainā, pārtrauc uzbrukumus apdzīvotām teritorijām un civilajai infrastruktūrai, izved visus militāros spēkus, pastarpinātos spēkus un militāro aprīkojumu no visas starptautiski atzītās Ukrainas teritorijas, atbrīvo un atdod atpakaļ visus karagūstekņus, politieslodzītos, nolaupītos bērnus un civiliedzīvotājus, kā arī uz visiem laikiem izbeidz Ukrainas suverenitātes, neatkarības un teritoriālās integritātes pārkāpšanu vai apdraudēšanu; atkārtoti uzsver, ka ES arī turpmāk neatzīs Ukrainas pagaidu okupēto daļu par Krievijas teritoriju;

4. atkārtoti apstiprina, ka Ukrainas nākotne ir Eiropas Savienībā; atzīst Ukrainas integrāciju Eiropā par ES stratēģisko prioritāti un aicina ES un tās dalībvalstis ar iekšējām reformām un skaidras paplašināšanās stratēģijas izstrādi sagatavoties turpmākai paplašināšanai; uzsver, ka ir svarīgi paātrināt Ukrainas pakāpenisku integrāciju ES vienotajā tirgū;

5. mudina ES un tās dalībvalstis uzņemties lielāku atbildību par drošību Eiropas kontinentā un turpināt sniegt nelokāmu atbalstu Ukrainai; uzsver, ka jebkāda vienošanās, kuras mērķis ir izbeigt Krievijas agresijas karu pret Ukrainu, neskartu tikai Krieviju un Ukrainu vien un būtiski ietekmētu Eiropas drošības kārtību kopumā; uzstāj, ka nekas par Ukrainu nedrīkst tikt lemts bez Ukrainas un nekas par Eiropu bez Eiropas;

6. atzinīgi vērtē likuma pieņemšanu, kas pareizticīgo draudzēm Ukrainā ļaus atdalīties no Maskavas patriarhāta jurisdikcijas un brīvi lemt par savu jauno hierarhisko piederību; norāda, ka 2024. gada augustā rumāņu pareizticīgo draudzes Ukrainā iesniedza pieprasījumu atzīt Rumāņu pareizticīgo baznīcu Ukrainā par reliģisku apvienību, lai tai

varētu pievienoties rumāņu pareizticīgo draudzes, kas atdalās no Maskavas patriarhāta;

7. aicina ES, tās dalībvalstis, to transatlantiskos sabiedrotos un starptautiskos partnerus īstenot vēl efektīvākus militārus, politiskus un diplomātiskus centienus un jo īpaši būtiski palielināt militāro atbalstu Ukrainai un būtiski pastiprināt visaptverošu spiedienu uz Krieviju, lai pilnībā apturētu tās agresijas karu un ļautu Ukrainai atbrīvot visus savus iedzīvotājus un atjaunot pilnīgu kontroli pār visu savu teritoriju starptautiski atzītās robežās;

8. atzinīgi vērtē 2026. gada 6. janvārī Parīzē notikušās labas gribas koalīcijas sanāksmes secinājumus; ļoti atzinīgi vērtē priekšlikumu par daudznacionālu drošības spēku izvietošanu Ukrainā; atzinīgi vērtē vienošanos pabeigt politiski un juridiski saistošu saistību izstrādi miera un drošības atjaunošanai Krievijas bruņota uzbrukuma gadījumā pēc pamiera, kā arī skaidru satvaru Ukrainas atbalstam, tostarp tās ilgtermiņa militāro spēju uzturēšanai un padziļinātai sadarbībai aizsardzības jomā; tomēr pauž nožēlu par to, ka šīs drošības garantijas tiks īstenotas tikai tad, kad jau būs panākta vienošanās par pamieru; ņem vērā sarunas par pamiera uzraudzības un pārbaudes mehānismu; uzsver nepieciešamību īstenot šos vērienīgos priekšlikumus;

9. uzsver, ka nekāds miera nolīgums nedrīkst ierobežot Ukrainas spēju sevi aizstāvēt un tam jābalstās uz pilnīgu starptautisko tiesību principu ievērošanu, atbildību par kara noziegumiem, noziegumiem pret cilvēci un agresijas noziegumiem, kā arī Krievijas reparācijām par Ukrainā nodarīto milzīgo kaitējumu; uzsver, ka jebkāds šāds nolīgums ir jāpapildina ar stingrām un ticamām drošības garantijām Ukrainai tādā līmenī, kāds noteikts Vašingtonas līguma 5. pantā un Līguma par Eiropas Savienību 42. panta 7. punktā, un jāizvairās no 1994. gada Budapeštas memoranda atkārtošanās; atkārtoti apstiprina, ka Ukraina var brīvi izvēlēties savas drošības un politiskās alianses un Krievijai nav nekādu veto tiesību; uzsver, ka jebkādā nolīgumā ar Krieviju būtu jāiekļauj Krievijas apņemšanās nekavējoties pārtraukt hibrīdkaru pret ES un tās partneriem, tostarp Ukrainu; uzstāj, ka labās gribas koalīcijai un Amerikas Savienotajām Valstīm ir jāsniedz stingras drošības garantijas, kas novērsīs jebkādu jaunu Krievijas agresiju un nekavējoties vērsīsies pret to;

10. atzīmē ASV administrācijas centienus izbeigt Krievijas agresijas karu pret Ukrainu, taču pauž bažas par ASV pieeju miera sarunām, kurās, šķiet, prioritāte tiek piešķirta īstermiņa darījumu slēgšanai un "stratēģiskās stabilitātes" saglabāšanai ar Krieviju, nevis patiesām miera sarunām, kuru rezultātā tiktu panākts visaptverošs, taisnīgs un ilgstošs miers, kas balstīts uz starptautisko tiesību principiem; tādēļ aicina ES un tās dalībvalstis turpināt sadarboties ar Amerikas Savienotajām Valstīm un līdzīgi domājošiem partneriem, lai nodrošinātu, ka sarunas par taisnīgu un ilgstošu mieru Ukrainai notiek labticīgi un ar mērķi pilnībā izbeigt Krievijas agresiju pret

Ukrainu; uzsver, ka Krievijas uzbrukumu turpināšanās neliecina par tās gatavību patiesām miera sarunām; uzsver, ka nepārdomāti solījumi nodrošināt miera procesu noteiktā termiņā negatīvi ietekmē Ukrainu;

11. uzstāj, ka sankcijas nedrīkst atcelt, kamēr nav panākta vienošanās par miera līgumu un tas nav ilgtspējīgi īstenots; aicina ES noteikt turpmākas būtiskas sankcijas, piemēram, visaptverošu aizliegumu atlikušajam Krievijas un Baltkrievijas importam, jo īpaši vēršoties pret nesankcionētām izejvielām; atzinīgi vērtē notiekošās ES un G7 diskusijas par jūras transporta pakalpojumu aizlieguma iespēju visam Krievijas enerģijas eksportam, taču mudina ES un tās dalībvalstis turpināt darbu pat bez citu G7 valstu atbalsta un aizliegt tirdzniecību un komercdarbību ar Krieviju un Baltkrieviju, īpašu uzmanību pievēršot jebkādām iespējamām divējāda lietojuma precēm; aicina Padomi kopā ar ASV partneriem piemērot līdzīgu sankciju politiku visām atbalstītājām valstīm, tostarp Baltkrievijai, Irānai un Ziemeļkorejai, un piemērot sankcijas Ķīnas struktūrām, kas piegādā divējāda lietojuma preces un militāras preces, kas ir būtiskas dronu un raķešu ražošanai; prasa noteikt papildu sankcijas pret Krievijas ēnu floti un tās stingri piemērot, tostarp izmantojot aizliegumus; aicina pārtraukt sadarbību ar uzņēmumiem *"Rosatom"* un *"Roscosmos"* un pieņemt pret tiem vērstas sankcijas; aicina Padomi sistemātiski risināt sankciju apiešanas jautājumu; uzsver, ka sankcijas ir nepārprotami ietekmējušas Krievijas ekonomiku, bet atkārto, ka sankciju režīmam jābūt plašākam un tā īstenošanai stingrākai, lai panāktu nepieciešamo rezultātu, proti, ierobežotu Krievijas līdzekļus tās agresijas karam; atzinīgi novērtē gaidāmo 20. sankciju paketes pret Krieviju pieņemšanu;

12. atzinīgi vērtē Eiropadomes 2025. gada 18. decembra lēmumu piešķirt Ukrainai 90 miljardu EUR lielu finansiālās palīdzības paketi ES atbalstītu aizdevumu veidā; aicina ātri īstenot Ukrainas atbalsta aizdevumu un uzsver, ka ir pienācīgi jāreaģē uz Ukrainas mainīgajām vajadzībām; atzinīgi vērtē nepieciešamo elastīgumu, kas paredzēts atbalsta aizdevuma izveides regulas priekšlikuma[1] 13. panta 5. punktā noteiktajā atkāpes režīmā;

13. atkārtoti pauž stingru pārliecību, ka Krievijai ir jāmaksā par Ukrainā nodarītajiem milzīgajiem postījumiem, un vēlreiz aicina ES reparāciju aizdevuma atbalstam izmantot naudas līdzekļus, kas saistīti ar Krievijas valsts aktīviem, kuri imobilizēti saskaņā ar ES sankcijām, jo tas gan atbalstītu Ukrainas aizsardzību un rekonstrukciju, gan palielinātu spiedienu uz Krieviju ar mērķi pārtraukt tās agresijas karu; stingri atbalsta Padomes secinājumu, ka likumdevējiem būtu

---

[1] Komisijas 2026. gada 14. janvāra priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko īsteno ciešāku sadarbību Ukrainas atbalsta aizdevuma izveidošanā 2026. un 2027. gadam (COM(2026)0020).

jāturpina darbs pie Komisijas reparāciju aizdevuma priekšlikuma;

14. mudina ES koordinācijā ar NATO atbalstīt Ukrainas aizsardzības spēju stiprināšanu, attīstot uzlabotu industriālo partnerību, kas ļauj nodot tehnoloģijas un zinātību, un palīdzēt Ukrainas aizsardzības tehnoloģisko un industriālo bāzi integrēt Eiropas aizsardzības tehnoloģiskajā un industriālajā bāzē *(EDTIB)*, vienlaikus atbalstot *EDTIB* darbības Ukrainā; mudina dalībvalstis un to aizsardzības industriju veikt papildu investīcijas un veidot partnerības ar Ukrainu, lai veicinātu kopīgu attīstību ES un Ukrainas industriālo ražošanu ES; pauž atzinību Dānijas modelim atbalsta sniegšanai Ukrainai un aicina ieviest lielākus stimulus ciešākai sadarbībai un integrācijai starp *EDTIB* un Ukrainas aizsardzības industriālo bāzi; mudina tās dalībvalstis, kuras var piegādāt Ukrainai pretgaisa aizsardzības sistēmas, šādi rīkoties, lai Ukraina labāk varētu aizsargāt savu kritisko infrastruktūru, kā arī apgādāt Ukrainu ar tāla darbības rādiusa raķešu sistēmām, lai tā varētu vērsties pret militāro un stratēģisko infrastruktūru; mudina atcelt atlikušos ierobežojumus, kas neļauj izmantot Ukrainai piegādātās Rietumu ieroču sistēmas pret militāriem mērķiem Krievijas teritorijā, no kuriem tiek veikti uzbrukumi Ukrainas iedzīvotājiem un kritiskajai civilajai infrastruktūrai; uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt, lai Ukrainas militārais personāls tiktu pienācīgi apmācīts ES Militārās palīdzības misijas Ukrainas atbalstam *(EUMAM Ukraine)* ietvaros, un aicina paplašināt *EUMAM Ukraine* pilnvaras, tostarp paredzot iespēju pēc pamiera noslēgšanas paplašināt apmācības pasākumus arī Ukrainas teritorijā, lai stiprinātu Ukrainas valsts apmācības spējas;

15. aicina Ukrainu iekļaut ES militārās mobilitātes koridoros; atkārtoti uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt ekipējuma un karaspēka ātru pārvietošanu no rietumiem uz austrumiem un mācīties no Ukrainas bruņoto spēku pieredzes;

16. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta Regula (ES) 2026/261 par Krievijas dabasgāzes importa pakāpenisku izbeigšanu un gatavošanos Krievijas naftas importa pakāpeniskai izbeigšanai[2]; mudina Komisiju paātrināt citu Krievijas energoresursu, tostarp naftas un visu naftas produktu, urāna, bagātināta urāna, kodoldegvielas un pakalpojumu, izmantošanas pakāpenisku izbeigšanu saskaņā ar plāna *REPowerEU* ceļvedī noteiktajām saistībām; uzsver, ka šis pasākums ir būtisks solis ceļā uz to, lai izbeigtu ES atkarību no Krievijas fosilā kurināmā un radītu papildu spiedienu uz Krievijas ekonomiku; pauž nožēlu, ka septiņas ES dalībvalstis 2025. gadā importēja vairāk Krievijas enerģijas nekā 2024. gadā; uzsver, ka *“Nord Stream 1”* un *“Nord*

---

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2026/261 (2026. gada 26. janvāris) par Krievijas dabasgāzes importa pakāpenisku izbeigšanu un gatavošanos Krievijas naftas importa pakāpeniskai izbeigšanai, potenciālo energoatkarību uzraudzības uzlabošanu un ar ko groza Regulu (ES) 2017/1938 (OV L, 2026/261, 2.2.2026., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/261/oj).

Stream 2” cauruļvadus nekādā gadījumā nedrīkst reaktivizēt, un stratēģiskās drošības nolūkā prasa tos pilnībā slēgt; atgādina dalībvalstis atturēties no jebkādas rīcības, kas varētu apdraudēt ES mērķu sasniegšanu;

17. stingri nosoda Krievijas Federācijas veikto Ukrainas bērnu sistemātisko deportāciju, piespiedu pārvietošanu un asimilācijas mēģinājumus; aicina nekavējoties un bez nosacījumiem izbeigt šādu rīcību un nodrošināt visu nelikumīgi deportēto Ukrainas bērnu drošu un netraucētu atgriešanos; pauž atbalstu šo bērnu atgūšanā iesaistītajām organizācijām un personām un iniciatīvai *“Bring Kids Back UA”*; atzinīgi vērtē darbu, ko veic Starptautiskā koalīcija Ukrainas bērnu atgriešanai, kas ir svarīga platforma koordinētai starptautiskai rīcībai, tostarp deportēto bērnu meklēšanai, viņu identitātes, juridiskā statusa un atrašanās vietas noteikšanai, viņu atgriešanas nodrošināšanai un atbildības noteikšanai;

18. stingri nosoda seksuālas un ar dzimumu saistītas vardarbības izmantošanu par kara ieroci un uzsver, ka tas ir kara noziegums; nosoda arī seksuālu un ar dzimumu saistītu vardarbību tranzīta centros Ukrainā un visā ES; pauž nožēlu, ka Pagaidu aizsardzības direktīva[3] tiek interpretēta tik šauri, ka daudzām sievietēm, kuras aizbēgušas no Krievijas agresijas kara zonas, nav iespēju saņemt ar grūtniecības pārtraukšanu saistītu aprūpi vai citu seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpi, arī ārstēšanu pēc piedzīvotas seksuālas vardarbības; atkārtoti aicina Komisiju rīkoties tā, kā norādīts Parlamenta 2024. gada 29. februāra rezolūcijā[4], un pārskatīt direktīvu, lai nodrošinātu, ka visām dalībvalstīm ir pienākums piedāvāt tādu pašu aprūpi, kādu sievietes citādi varētu saņemt Ukrainā;

19. uzsver, ka to ukraiņu skaits, kuri identificēti kā cilvēku tirdzniecības upuri Eiropas Savienībā, ir satraucoši liels un kopš Krievijas pilna mēroga iebrukuma ir palielinājies; aicina dalībvalstis palielināt atbalstu gan cietušajiem, gan preventīvajiem pasākumiem, tostarp ar ekonomiskiem līdzekļiem;

20. aicina ES un tās dalībvalstis piemērot sankcijas Krievijas Aizsardzības ministrijas militārajai policijai, Federālajam drošības dienestam un Federālajam sodu izpildes dienestam par to sistemātisku iesaistīšanos kara noziegumu un noziegumu pret cilvēci

---

[3] Padomes Direktīva 2001/55/EK (2001. gada 20. jūlijs) par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas (OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj).

[4] Eiropas Parlamenta 2024. gada 29. februāra rezolūcija par vajadzību ES nelokāmi atbalstīt Ukrainu: divi gadi kopš Krievijas agresijas kara pret Ukrainu (OV C, C/2024/6745, 26.11.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6745/oj).

izdarīšanā, tostarp piespiedu pazušanā, patvaļīgā aizturēšanā, spīdzināšanā un ieslodzīšanā bez saziņas iespējām; turklāt aicina ES un tās dalībvalstis piemērot individuālas sankcijas visiem iestāžu vadītājiem un citām Krievijas amatpersonām Krievijas brīvības atņemšanas iestādēs, kurās nelikumīgi tiek turēti Ukrainas civiliedzīvotāji; aicina ES un tās dalībvalstis aizliegt ieceļot Šengenas zonā Krievijas militārpersonām, kas piedalījušās agresijas karā pret Ukrainu; mudina dalībvalstis sistemātiski risināt sankciju apiešanas problēmu un nodrošināt to pilnīgu un efektīvu īstenošanu;

21. aicina Padomi iekļaut Vāgnera grupu un tās pēctecīgās vienības teroristu organizāciju sarakstā saskaņā ar Padomes 2001. gada 27. decembra Kopējo nostāju 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu[5]; uzsver, ka šo vienību iekļaušana teroristu organizāciju sarakstā papildus tām pašlaik piemērotajai aktīvu iesaldēšanai ļautu saukt pie atbildības vervētājus, kaujiniekus un atbalstītājus un piemērot viņiem krimināLsodus;

22. uzsver satraucošo situāciju, ka arvien vairāk ārvalstu kaujinieku Krievijas armijā tika aizvesti uz Krieviju vai frontes līnijām Ukrainā ar nepatiesiem solījumiem; mudina Dienvidāfrikas, Ganas, Kenijas, Botsvānas un citu Āfrikas valstu valdības apkarot maldinošo vervēšanu, kuras dēļ jauni vīrieši no šīm valstīm nonāk frontes līnijās kopā ar Krievijas spēkiem; aicina attiecīgās valstis proaktīvi brīdināt savus valstpiederīgos par briesmām, ko rada ceļošana uz Krieviju saistībā ar darba piedāvājumiem, kas ir tieši vai netieši saistīti ar Krievijas armiju; aicina sociālo mediju platformas veikt pasākumus, lai nepieļautu to pakalpojumu ļaunprātīgu izmantošanu šo maldinošo vervēšanas kampaņu veikšanai; nosoda vairāku valstu, piemēram, Kubas vai dažu Vidusāzijas valstu, valdību politiku, kas neliedz to pilsoņiem piedalīties Krievijas agresijas karā vai pat veicina šādu līdzdalību;

23. uzsver, ka Krievijas nepārtrauktie uzbrukumi Ukrainas enerģētikas infrastruktūrai ne tikai pārkāpj starptautiskās tiesības, bet arī ir apzināta stratēģija, kuras mērķis ir graut civilo noturību, radīt haosu skartajās teritorijās un izmantot enerģiju kā piespiešanas instrumentu; aicina ES un tās dalībvalstis palielināt un institucionalizēt palīdzību Ukrainai enerģētikas jomā; uzsver, cik svarīgi ir turpināt un palielināt ES un dalībvalstu humāno palīdzību Ukrainai, reaģējot uz akūto humanitāro situāciju, ko izraisījuši Krievijas sistemātiskie uzbrukumi Ukrainas pilsētām un kritiskajai civilajai infrastruktūrai;

24. mudina Komisiju aktīvi atbalstīt starptautiskos tiesiskuma mehānismus un nodrošināt gan saukšanu pie atbildības par kara noziegumiem un agresijas noziegumiem, gan reparācijas; mudina ES un tās dalībvalstis atbalstīt īpaša tribunāla izveidi, kura mērķis būtu

---

5 OV L 344, 28.12.2001., 93. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/compos/2001/931/oj.

saukt pie atbildības par Krievijas agresijas noziegumiem pret Ukrainu;

25. atzinīgi vērtē Ukrainas pievienošanos Starptautiskajai Krimināltiesai (SKT); atkārtoti pauž stingru atbalstu SKT izmeklēšanai Ukrainā un tās vispārējiem centieniem saukt pie atbildības personas, kas ir atbildīgas par genocīdu, kara noziegumiem, noziegumiem pret cilvēci un agresijas noziegumu; pauž visdziļākās bažas par ASV sankcijām pret SKT, tās prokuroriem, tiesnešiem un personālu; aicina Komisiju aktivizēt Bloķēšanas statūtu, lai aizsargātu SKT no ekstrateritoriālām sankcijām;

26. aicina Ukrainas iestādes ievērot parlamentāro plurālismu kā demokrātiskas pārvaldības stūrakmeni un nodrošināt konstruktīvu un jēgpilnu sadarbību ar visiem Augstākajā Radā pārstāvētajiem parlamentārajiem politiskajiem spēkiem;

27. ļoti atzinīgi vērtē Ukrainas veselības aprūpes dienestu, jo īpaši Ukrainas medmāsu, ārkārtīgi svarīgo ikdienas darbu visā kara laikā; šajā sakarā uzsver svarīgo darbu, ko veic Ukrainas medicīnas kustība "Be Like We Are", kas ir galvenokārt medmāsu veidota vietēja kustība ar mērķi atbalstīt veselības aprūpes darbiniekus un aizstāvēt viņu tiesības;

28. norāda uz lielākās daļas ES dalībvalstu nelokāmo apņemšanos atbalstīt Ukrainu, taču uzsver savu neapmierinātību ar tām dalībvalstīm, kuras kavē vai aktīvi grauj ES nostājas un politiku; atgādina par lojālas sadarbības principu atbilstoši Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktam, kurā dalībvalstīm prasīts atturēties no jebkādiem pasākumiem, kuri varētu apdraudēt Savienības mērķu sasniegšanu; aicina Padomi steidzami atrisināt strupceļu, kas neļauj sākt darboties Eiropas Miera mehānisma Ukrainas palīdzības fondam, kas ir būtiski svarīgi nolūkā īstenot ES ilgtermiņa drošības saistības pret Ukrainu;

29. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniecei / Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Ukrainas prezidentam, valdībai un Augstākajai radai, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, Amerikas Savienoto Valstu Kongresam, Krievijas iestādēm un citu šajā rezolūcijā minēto valstu iestādēm.